

Sygn. akt I ACz 253/14

POSTANOWIENIE

Dnia 16 kwietnia 2014 roku

Sąd Apelacyjny w Szczecinie Wydział I Cywilny

w składzie następującym :

Przewodniczący : SSA Danuta Jezierska

Sędziowie : SA Artur Kowalewski (spr.)

SO del. Tomasz Żelazowski

po rozpoznaniu w dniu 16 kwietnia 2014 roku w Szczecinie, na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa A. F.

przeciwko Prezydentowi Miasta S.

o zapłatę i zobowiązanie

na skutek zażalenia powoda na postanowienie Sądu Okręgowego w Szczecinie z dnia 28 lutego 2014 r., sygn. akt I C 978/13

p o s t a n a w i a:

I. **oddala zażalenie,**

II. **oddala wniosek adwokata M. M. o przyznanie kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej powodowi z urzędu.**

A. Kowalewski D. Jezierska T. Żelazowski

UZASADNIENIE

Postanowieniem wydanym w dniu 28 lutego 2014 r. Sąd Okręgowy w Szczecinie odrzucił pozew A. F. skierowany przeciwko Prezydentowi Miasta S..

Rozstrzygnięcie zostało poprzedzone ustaleniem, że Prezydent Miasta S. jest nie posiadającym osobowości prawnej organem wykonawczym Gminy M. S., nie mogącym być stroną w procesie cywilnym z uwagi na brak zdolności sądowej i procesowej. W sytuacji, gdy dochodzone roszczenie wiąże się z działalnością organy gminy w obrocie cywilnoprawnym, w procesie może występować jedynie gmina reprezentowana przez Prezydenta Miasta. Wskazał Sąd Okręgowy, że w sprawie nie mógł znaleźć zastosowania art. 70 § 1 k.p.c. bowiem konieczną przesłanką podjęcia czynności w tym trybie jest zachowanie tożsamości stron, a więc takiego stanu rzeczy, w którym zarówno przed uzupełnieniem, jak i po nim strona pozostaje ten sam podmiot. W tym stanie rzeczy pozew, na zasadzie art. 199 § 1 pkt 3 k.p.c., podlegał odrzuceniu (k. 45-46v).

Zażalenie na powyższe postanowienie złożył powód, zastępowany przez pełnomocnika z urzędu, zarzucając naruszenie art. 199 § 1 pkt 3 k.p.c. poprzez błędne przyjęcie, że oznaczenie jako pozwanego Prezydenta Miasta S. stanowi bezwzględny powód odrzucenia pozwu. Wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia. Z ostrożności procesowej, na wypadek utrzymania tego postanowienia w mocy wniósł o zasądzenie kosztów pomocy prawnej udzielonej powodowi z urzędu.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie okazało się oczywiście bezzasadne.

Komplementarnemu zarówno na płaszczyźnie faktycznej jak i prawnej stanowisku Sądu Okręgowego, skarżący przeciwstawił twierdzenia o charakterze wyłącznie postulatywnym, pozostające w oczywistej opozycji do podstawowych reguł cywilnego prawa procesowego. Nie sposób bowiem inaczej zakwalifikować tezy, na której skonstruowane zostało zażalenie, jakoby z punktu widzenia oceny zdolności sądowej gminy obojętnym było, czy pozwanym w sprawie jest gmina, czy też organ tą gminę reprezentujący. Jakkolwiek kwestie te wyjaśnił wyczerpująco już Sąd Okręgowy syntetycznie wskazać należy skarżącemu, że każdy podmiot występujący w procesie w charakterze strony winien posiadać zdolność sądową (będącą odpowiednikiem materialnej zdolności prawnej) – art. 64 k.p.c. oraz zdolność procesową (będącą odpowiednikiem materialnej zdolności do czynności prawnej) – art. 65 k.p.c. Brak którejkolwiek z nich stanowi ujemną przesłankę procesową, skutkującą koniecznością odrzucenia pozwu (vide: art. 199 § 1 pkt 3 k.p.c.). W tym kontekście nie sposób przyjąć tożsamości gminy (posiadającej zdolność sądową) z organem umocowanym do jej reprezentacji, którego istnienie oznacza jedynie to, że gmina ta posiada równocześnie zdolność procesową.

Jakichkolwiek podstaw do zakwestionowania stanowiska Sądu I instancji nie mogą stanowić powołane w zażaleniu okoliczności, mające świadczyć o trudnościach z nawiązaniu kontaktu z powodem. Uchybienie, które skutkowało odrzuceniem pozwu, dotyczyło naruszenia podstawowych przepisów procedury cywilnej, a zatem prawidłowe oznaczenie strony nie wymagało jakiegokolwiek dyspozycji ze strony powoda. Symptomatyczne jest, że w piśmie z dnia 14 stycznia 2014 r. pełnomocnik powoda nie wskazywał na potrzebę przedłużenia terminu do sprecyzowania powództwa w tym zakresie (k. 42 – 43).

Z tych przyczyn Sąd Apelacyjny orzekł jak w punkcie I sentencji, na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c.

Oddaleniu podlegał wniosek pełnomocnika powoda o przyznanie kosztów pomocy prawnej udzielonej powodowi z urzędu. Pomoc ta, jak to wyjaśnił Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 14 sierpnia 1997 r. II CZ 88/97 (OSNC 1998, z. 3, poz. 40) powinna być udzielana zgodnie z wymaganiami stawianymi profesjonalście. W niniejszej sprawie "pomoc prawna" udzielona powodowi polegała na sporządzeniu pisma procesowego z dnia 14 stycznia 2014 r., którego sprzeczność z podstawowymi zasadami procesu cywilnego w zakresie oznaczenia strony pozwanej, a więc nie wymagającej konsultacji z powodem, skutkowałą odrzuceniem pozwu oraz wniesieniu przedmiotowego zażalenia, którego oczywista bezzasadność wynika z przedstawionych wyżej uwag. Sprzeczne z zasadami zwykłej staranności, a przede wszystkim z zasadami profesjonalizmu czynności adwokata ustanowionego z urzędu nie upoważniają go do skutecznego domagania się przyznania mu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej (min. orzeczenia Sądu Najwyższego z dnia 12 lutego 1999 r., II CKN 341/98, OSNC 1999, Nr 6, poz. 123, z dnia 20 września 2007 r., II CZ 69/07, OSNC 2008, Nr 3, poz. 41 oraz z dnia 11 maja 2011 r., II CSK 699/10, OSNC Zb. Dod. 2011, nr C, poz. 72, z dnia 18 grudnia 2012 r., II CSK 397/12, niepublikowane). Dlatego Sąd Apelacyjny orzekł jak w punkcie II sentencji.

A. Kowalewski D. Jezierska T. Żelazowski